

РЕШЕНИЕ

№ 2034

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **940** по описа за **2022** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област“, със седалище С., чрез юрк. И.И. против решение от 28.02.2021г., постановено от СРС, НО, 9 състав по нахд № 9275/2020г., с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 23-003346/16.06.2020г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда – С. област, с което на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000,00 лв., за извършено нарушение на чл.63, ал.2 от Кодекса на труда /КТ/.

Касаторът моли оспореното решение да бъде отменено като незаконосъобразно и неправилно, тъй като е постановено в противоречие с материалноправните разпоредби и събраните по делото доказателства. Твърди, че безспорно се установява наличие на трудов договор между страните. Изложени са аргументи за съставомерността на нарушението и доказателствата, които го потвърждават.Иска се обжалваното решение да бъде отменено и съдът да постанови друго, с което да потвърди НП. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуален представител.

Ответната страна чрез упълномощен представител оспорва жалбата като

неоснователна и недоказана.

Заключението на прокурора е, че жалбата е основателна и доказана, а решението на СРС неправилно и незаконосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е решение от 28.02.2021г., постановено по нахд № 9275 по описа за 2020г. на СРС, НО, 9 състав. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

СРС правилно е приел за установена следната фактическа обстановка:

Към 13.05.2020г. дружество [фирма] стопанисвало търговски обект – пицария „Винарна“, находяща се в [населено място],[жк]. На същата дата служители на дирекция „Инспекция на труда – Софийска област“ извършили проверка в обекта около 14.30 часа. На място установили да работи като сервира на клиенти на външните маси в пицарията лицето И. Г..

Г. попълнила писмена декларация на 13.05.2020г., в 14.30 часа, в която посочила, че работи на длъжност „барман/сервитьор“ по график в търговски обект – пицария „Винарна“, находяща се в [населено място],[жк], считано от 10.05.2020г. при работно време от 11.00 часа до 23.00 часа с два почивни дни в седмицата и с един час почивка по време на работните дни. Уговореното трудово възнаграждение е в размер на 610.00 лева. На въпроса имате ли сключен трудов договор Г. записала, че е в процес на обработка.

По време на проверката в самия търговски обект не е бил представен трудов договор за лицето И. Г. и уведомление по чл.62, ал.5 от КТ.

Проверката на инспекторите приключила на 22.05.2020 г. с протокол за проверка на писмени документи, по време на която е бил представен двустранно подписан трудов договор от дата 13.05.2020г. между дружеството [фирма] и работника И. Г.. В трудовия договор длъжността за работника е „сервитьор“ при работодателя [фирма] с място на работа при уговорено трудово възнаграждение в размер на 610.00 лева. Към трудовия договор пред касатора е било представено писмено уведомление, регистрирано в НАП на 13.05.2020г. в 15.37 часа по чл.62, ал.5 от КТ, връчено на Г. срещу подпис.

При проверката по документи е представена и молба за постъпване на работника от 13.05.2020г. на длъжност барман/сервитьор, доказателства за проведен инструктаж за безопасни условия на труд за работника за 2020г., длъжностна характеристика от 10.07.2019г.

За да отмени обжалваното НП, СРС е приел, че към момента на извършване на проверката И. Г. не е имала сключен трудов договор, тъй като такъв не е бил предоставен по време на проверката, а уведомлението за сключването му е било получено в НАП едва след проверката в обекта. Въз основа на изложеното е направен извод, че [фирма] не е имало качеството на работодател към момента на проверката, респ. дружеството не е могло да извърши нарушение по чл.63, ал.2 от КТ. С мотивите са изложени съображения за нарушение по чл.61, ал.1 от КТ, за което е прието, че

съдът не може да наложи санкция за първи път.

Настоящият състав не споделя изводите на въззивния съд, че към датата на проверката не е съществувал подписан от страните договор, тъй като макар да е бил изготвен на хартия с дата 13.05.2020г. не означава, че този ден преди проверката е бил подписан от двете страни по него. Приложеният в делото трудов договор, с ясно посочени предмет, срок на договора, място на работа, уговорено възнаграждение, отпуски и начин на прекратяване съдържа подписите на работника и работодателя. Съгласно уговореното в него работникът е поел задължение да постъпи на работа на 13.05.2021г. или в едномесечен срок от получаване на екземпляр от договора. Този договор е в установената от закона писмена форма, съдържа волеизявленията на страните по него, подписан е от същите и притежава материалната доказателствена сила на писмено доказателство, което не е оспорено. В съдебното производство не са представени доказателства, а липсват и твърдения, че този договор е антидатиран или с невярно съдържание, поради което обвързан от материалната му доказателствена сила съдът следва да приеме, че фактите са се осъществили така, както удостоверява документът и както са посочени от АНО в НП. По делото е приложено и копие от служебна бележка за проведен на 13.05.2020г. начален инструктаж, а съгласно чл. 12, ал. 2 от НАРЕДБА № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, начален инструктаж се провежда в деня на постъпване на работа.

Предвид изложеното следва, че при извършената проверка на дата 13.05.2020г. в обект, стопанисван от ответника по касация, лицето И. Г. е престирала работна сила, без дружеството в качеството си на работодател да е изпълнило задължението си по чл.63, ал.1 от КТ да й предостави преди постъпването й на работа екземпляр от писмен трудов договор, подписан от двете страни и заверено от ТД НАП копие от уведомление по чл.62, ал.3. В нарушение на императивно установена забрана с чл.63, ал.2 от КТ лицето е допуснато до работа, преди да му се предоставят документите по ал. 1 от цитирания нормативен акт.

Приложен е трудов договор с дата 13.05.2020г., поради което правилно наказващият орган приема, че такъв е съществувал към момента на извършената проверка – 13.05.2020г. и няма как да приеме, че договор не е съществувал, респ., че дружеството не е работодател, каквито мотиви са изложени в оспореното решение.

Разпоредбата на чл.63, ал.3 от КТ предвижда, че работникът или служителът е длъжен да постъпи на работа в едноседмичен срок от получаването на документите по ал.1, освен ако страните са уговорили друг срок. Следователно срокът за постъпване на работа е обвързан с получаване на изискуемите документи. Като е уговорил в трудовия договор постъпването на работа на 13.05.2020г., преди да връчи уведомлението до ТД на НАП за регистрация на сключения трудов договор, работодателят е осъществил състава на нарушение по чл. 63, ал. 2 КТ, която разпоредба е посочена, както в акта така и в НП.

От изложеното следва, че е налице неизпълнение на административно задължение по приложената от АНО правна норма, като в хода на проведеното производство са установени всички релевантни за отговорността на дружеството факти. Мотивите в оспореното решение не се подкрепят от представените по делото доказателства и са в несъответствие с относимите материалноправни норми, поради което и постановеното решение е неправилно и следва да бъде отменено.

Настоящият съд ще се произнесе по съществуващото на спора, тъй като при постановяване на решението на районния съд не са допуснати съществени процесуални нарушения и не се налага установяване на факти, за които писмените доказателства не са достатъчни. Оспореното пред съда НП следва да бъде потвърдено, като издадено при спазена административнонаказателна процедура, при правилно дадена правна квалификация и приложена съответна санкционна норма. Наложена имуществена санкция е в размер близък до минимално предвидения в разпоредбата на чл. 414, ал. 3 от КТ размер, и тъй като се явява и справедлива не подлежи на промяна от съда.

При този изход, основателно е искането на касатора за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящото производство в размер на 80,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 28.02.2021г., постановено по адм.д. №9275/2020г. по описа на Софийски районен съд и вместо това постановява:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 23-003346/16.06.2020г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда – С. област“ със седалище в [населено място].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица] да заплати на дирекция „Инспекция по труда – С. област“ със седалище в [населено място] сумата 80,00 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.